

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ion Guzun,

Judecători – Anatolie Țurcan și Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de adjunctul-interimar al procurorului-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Bolgar, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 16 aprilie 2019, în cauza penală, în privința lui

Terzi Ivan XXX, născut la XXX, domiciliat în r-nul XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 25.09.2018 pînă la 04.02.2019;

Instanța de apel de la 13.03.2019 pînă la 16.04.2019;

Instanța de recurs de la 10.07.2019 pînă la 20.11.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul central din 04 februarie 2019 a fost încetată procedura pe cauza penală de învinuire a lui Terzi Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul împăcării părților, în baza art. 109 Cod penal.

Cererea procurorului privind încasarea de la inculpatul Terzi Ivan, în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în mărime totală de 4 328 lei, suportate în legătura cu achitarea expertizei judiciare nr. 34/12/1- R-988 din 21.03.2018; expertizei medico-legale nr. 201815D0033 din 10.05.2018 și cercetării medico-legale nr. 201815C0021 din 10.05.2018 - a fost respinsă a neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Terzi Ivan la 30.01.2018 aproximativ la orele 19:00 conducând automobilul de model „Volkswagen T-4” cu n/î XXX, deplasându-se pe str. XX, s. XXX în direcția sud ignorând cerințele pct. 10 subpct. 1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere (în continuare RCR), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 (cu modificările ulterioare), care prevăd că persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, a încălcat:

- pct. 45 subpct. 1) lit. a), b), d) RCR - starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră (timp de noapte);

- pct. 45 subpct. (2) RCR - în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, nu a redus viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului;

În urma cărui fapt a săvârșit ciocnire cu pietonul Capsamun Semion, a.n. 09.04.1962, care a mers pe partea dreaptă a drumului carosabil în direcția de deplasare a vehiculului, care din cauza ciocnirii a fost aruncat pe acostament.

În urma accidentului rutier cet. Capsamun Semion i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de: traumatism cranio-cerebral închis, excoriație în regiunea frontală pe mijloc cu trecere pe rădăcina nasului cu plagă pe fondul ei, hemoragie în țesuturile moi ale capului în regiunea frontală pe mijloc; traumă neascuțită a cavității toracice sub forma de fractură a coastelor a 3 și 4 din partea dreaptă pe linia medioclaviculară și a coastelor 2-6 din partea stângă pe linia medioclaviculară fără dereglarea integrității pleurei cu hemoragii de culoare roșie închisă în țesuturile din jur, excoriații în regiunea vârfului nasului, în regiunea cavității toracice din partea stângă la nivelul coastelor a 9-10 pe linia medioclaviculară, în regiunea articulației cotului stîng; echimoze în regiunea ambelor articulații ai genunchiului, care în ansamblu au provocat vătămarea medie a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul Terzi Ivan a săvârșit infracțiune, prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată, procurorul a depus apel, în care a solicitat, casarea acesteia în partea respingerii cerințelor procurorului privind încasarea a cheltuielilor de judecată de la condamnatul Terzi Ivan, în bugetul statului în mărime de 4 328 lei cu emiterea unei noi hotărâri prin care a dispune încasarea acestei sume de la inculpatul Terzi Ivan.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat art. 227, 229 Cod de procedură penală, a menționat că, instanța urma să încaseze de la inculpat cheltuielile pentru efectuarea expertizelor.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 16 aprilie 2019, s-a respins ca neîntemeiat cererea de apel a procurorului, cu menținerea sentinței contestate.

4.1. Pentru a se pronunța, în stanța de apel a menționat că, procurorul a atacat sentința în partea respingerii demersului lui privind încasarea de la inculpatul Terzi Ivan, în venitul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 4 328 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzie privind respingerea demersului procurorului privind încasarea de la inculpatul Terzi Ivan, în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 4 328 lei, suportate în legătura cu efectuarea în cadrul urmăririi penale a expertizelor judiciare, reieșind din următoarele circumstanțe.

După cum rezultă din materialele dosarului, în scopul stabilirii adevărului la cauza și formulării învinuirii, în cadrul urmăririi penale au fost efectuate următoarele acțiuni procesuale, care au atras după sine anumite cheltuieli judiciare:

- cercetarea medico-legală nr. 201815C0021 din 10 mai 2018 în valoare de 2888 lei (f.d. 71-74),
- expertiza medico-legală nr. 201815D0033 în valoare de 320 lei (f.d. 75-78),
- expertizei auto-tehnică nr. 34/12/1-R-988 din 21 martie 2018 în valoare de 1120 lei. (f.d. 50-53).

Instanța d apel a menționat că, cheltuielile la cauza urmează a fi suportate în mod obligatoriu pe contul bugetului de stat, însă la soluționarea chestiunii privind repartizarea cheltuielilor judiciare instanța de judecată este în drept, dar nu este obligată, reieșind din caracterul material la emiterea sentinței să-l obligă pe condamnatul să suporte cheltuielile judiciare.

Reieșind din cele menționate, precum și din sarcina procesului penal și principiul umanismului, luând în vedere starea materială a inculpatului Terzi I., care conform adeverinței emise de medic, într-adevăr se află la tratament de boală hemodializă în IMSP SR Comrat (f.d. 129), este persoana cu dezabilități - conform certificatului de serie EM nr. 492084 din 12.01.2010 și lui i-a fost atribuit gradul I de dezabilitate, fără termen de valabilitate și el are nevoie de îngrijire și de ajutor permanent din partea altor persoane (f.d. 128), colegiul consideră că cheltuielile judiciare în mărime de 4 328 lei suportate în legătura cu efectuarea în cadrul urmăririi penale a expertizelor medico-legale și expertizei auto-tehnice, nu pot fi încasate de la inculpat.

Prin urmare, instanța de apel a considerat ca neîntemeiată cerința procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Terzi I., în venitul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 4 328 lei, suportate în legătura cu efectuarea în cadrul urmăririi penale a expertizelor medico-legale și expertizei auto-tehnice.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu respingerea cerinței privind încasarea de la inculpatul Terzi Ivan, a cheltuielilor judiciare în sumă de 4 328 lei, axându-se la prevederile art. 227 alin. (1), (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală..

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, ori, din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică neîncasarea a cheltuielilor de judecată de la inculpat.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii încasării din contul inculpatului a cheltuielile de judecată necesare efectuării expertizelor în sumă totală de 4 328 lei, însă Colegiul penal constată că, instanța de apel întemeiat a menținut sentința primei instanțe în această parte și a respins cerințele procurorului ce ține de cheltuielile judiciare.

Astfel, autorul invocând prevederile art. art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală și raporturilor de expertiză judiciară, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea

cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel în cazul dat, just a respins încasarea cheltuielilor de judecată.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de adjunctul-interimar al procurorului-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Bolgar, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 16 aprilie 2019, în privința lui **Terzi Ivan XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **19 decembrie 2019**.

Președinte:

Ion Guzun

Judecători:

Anatolie Țurcan

Victor Boico